

Drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale

Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale (2009/2219(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 2, 3, 6 și 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 153, 191, 207 și 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 12, 21, 28, 29, 31 și 32 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului (1948) și alte instrumente ale Organizației Națiunilor Unite din domeniul drepturilor omului, îndeosebi Pactul privind drepturile civile și politice (1966) și Pactul privind drepturile economice, sociale și culturale (1966), Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială (1965), Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (1979) și Convenția cu privire la drepturile copilului (1989), Declarația ONU cu privire la drepturile popoarelor indigene (2007) și documentul final al Summitului Mileniului organizat de ONU în perioada 20-22 septembrie 2010 la New York,
- având în vedere acordul de la Marakesh de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), precum și declarația adoptată cu ocazia celei de-a patra conferințe ministeriale organizate în noiembrie 2001 la Doha, în special punctul 31 al acesteia,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 septembrie 1996 referitoare la Comunicarea Comisiei privind luarea în considerare a respectării principiilor democrației și drepturilor omului în acordurile dintre Comunitate și țările terțe (COM(1995)0216)¹, precum și Rezoluția sa din 14 februarie 2006 referitoare la clauza privind drepturile omului și democrația din acordurile Uniunii Europene²,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2001 referitoare la deschidere și democrație în comerțul internațional³, prin care se cere respectarea standardelor sociale fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM) de către OMC, precum și acceptarea de către Uniunea Europeană a deciziilor OIM, inclusiv eventualele apeluri la sancțiuni în cazurile de încălcare gravă a standardelor sociale fundamentale,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 aprilie 2002 referitoare la Comunicarea Comisiei către Consiliu și către Parlamentul European intitulată „Rolul Uniunii Europene în promovarea drepturilor omului și a procesului de democratizare în țările terțe”

¹ JO C 320, 28.10.1996, p. 261.

² JO C 290 E, 29.11.2006, p. 107.

³ JO C 112 E, 9.5.2002, p. 326.

(COM(2001)0252)¹,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Dimensiunea socială a globalizării – contribuția politicii UE la extinderea beneficiilor pentru toți” (COM(2004)0383),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2005 referitoare la dimensiunea socială a globalizării²,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2005 referitoare la exploatarea copiilor în țările în curs de dezvoltare, în special exploatarea copiilor prin muncă³,
- având în vedere concluziile Consiliului din 14 iunie 2010 referitoare la exploatarea prin muncă a copiilor⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2006 referitoare la comerțul echitabil și dezvoltare⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2007 privind Europa globală: aspecte externe ale competitivității⁶ ca răspuns la Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „O Europă competitivă în economia globalizată - o contribuție la strategia europeană pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă” (COM(2006)0567),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Promovarea muncii decente pentru toți - contribuția UE la punerea în aplicare a agendei pentru muncă decentă în lume” (COM(2006)0249),
- având în vedere Declarația ministerială din 2006 a Consiliului Economic și Social al ONU cu privire la ocuparea integrală a forței de muncă și munca decentă, prin care ocuparea integrală și productivă a forței de muncă și munca decentă pentru toți sunt recunoscute ca elemente-cheie ale dezvoltării durabile,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 referitoare la promovarea muncii decente pentru toți⁷, prin care solicită introducerea unor standarde sociale, în ideea promovării muncii decente, în acordurile comerciale ale Uniunii Europene, îndeosebi în acordurile bilaterale,
- având în vedere Agenda OIM privind munca decentă și Pactul mondial al OIM pentru ocuparea forței de muncă, adoptate prin consens mondial la 19 iunie 2009 în cadrul Conferinței Internaționale a Muncii, precum și Declarația OIM din 2008 cu privire la justiția socială pentru o globalizare echitabilă,
- având în vedere Convenția de la Bruxelles din 1968, așa cum a fost consolidată prin Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența

¹ JO C 131 E, 5.6.2003, p. 147.

² JO C 280 E, 18.11.2006, p. 65.

³ JO C 157 E, 6.7.2006, p. 84.

⁴ Concluziile Consiliului din 14.6.2010 privind exploatarea prin muncă a copiilor, 10937/1/10.

⁵ JO C 303 E, 13.12.2006, p. 865.

⁶ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 128.

⁷ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

- judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială¹,
- având în vedere sistemul de preferințe generalizate (SGP), în vigoare de la 1 ianuarie 2006, care acordă un acces scutit de taxe vamale sau cu taxe vamale reduse pentru un număr crescut de produse și care cuprinde, de asemenea, o nouă măsură de stimulare în favoarea țărilor vulnerabile confruntate cu nevoi comerciale, financiare sau de dezvoltare deosebite,
 - având în vedere ansamblul acordurilor dintre Uniunea Europeană și țările terțe,
 - având în vedere acordul de parteneriat dintre membrii grupului de state din Africa, Caraibe și Pacific (ACP) și Uniunea Europeană, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000, și versiunile sale revizuite din 2005 și 2010,
 - având în vedere rezoluțiile sale referitoare la acordurile de parteneriat economic cu regiunile și statele ACP, în special rezoluțiile din 26 septembrie 2002², din 23 mai 2007³ și 12 decembrie 2007⁴,
 - având în vedere convențiile internaționale cu privire la mediu, ca de exemplu Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon (1987), Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșuri periculoase (1989), Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea (2000) și Protocolul de la Kyoto (1997),
 - având în vedere capitolul 13 din acordul de liber schimb semnat în octombrie 2009 între Uniunea Europeană și Coreea de Sud,
 - având în vedere încheierea negocierilor dintre UE, Columbia și Peru cu privire la un acord comercial multilateral,
 - având în vedere audierea „Aplicarea standardelor sociale și de mediu în cadrul negocierilor comerciale”, organizată la 14 ianuarie 2010 de Parlamentul European,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional, avizul Comisiei pentru afaceri internaționale, avizul Comisiei pentru dezvoltare, avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0312/2010),
- A. întrucât legătura dintre comerț, drepturile omului și standardele sociale și de mediu a devenit un element-cheie al relațiilor economice și comerciale, făcând parte integrantă din negocierile aferente acordurilor de liber schimb;
- B. întrucât denaturările concurenței și riscurile de dumping social și de mediu sunt din ce în ce mai frecvente, dezavantajând în special întreprinderile și lucrătorii din Uniunea Europeană, care trebuie să respecte standarde sociale, fiscale și de mediu mai stricte;

¹ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

² JO C 273 E, 14.11.2003, p. 305.

³ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.

⁴ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.

- C. întrucât UE, în relații sale cu țările terțe, trebuie să adopte o strategie comercială bazată pe reciprocitate, dar diferențiată în funcție de nivelul de dezvoltare al partenerilor săi în ceea ce privește atât cerințele sale legate de aspectele sociale și de mediu, cât și liberalizarea comerțului, pentru a putea crea condiții echitabile și loiale de concurență internațională;
- D. întrucât instanțele bilaterale au devenit cadrul principal pentru urmărirea acestor obiective politice, în măsura în care perspectivele stabilirii unor reguli multilaterale care să guverneze relațiile dintre comerț, muncă și mediu în cadrul OMC nu sunt prea promițătoare;
- E. întrucât este totuși esențial să se acționeze pentru reechilibrarea raportului dintre dreptul comercial și drepturile fundamentale și să se intensifice dialogul dintre principalele organizații internaționale, în special dintre OIM și OMC, pentru a îmbunătăți coerența politicilor internaționale și guvernanta mondială;
- F. întrucât există numeroase argumente în favoarea includerii dispozițiilor privind drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale, mergând de la dorința de a institui un comerț just și echitabil și de a asigura o anumită echitate a schimburilor („level playing field”) până la dorința, mai normativă, de a apăra valorile universale susținute de Uniunea Europeană și de a urmări politici europene coerente;
- G. întrucât Declarația Organizației Națiunilor Unite privind dreptul la dezvoltare din 1986 confirmă faptul că „dreptul la dezvoltare este un drept inalienabil al omului, în temeiul căruia toți oamenii și toate popoarele au dreptul să participe și să contribuie la dezvoltarea economică, socială și culturală și să beneficieze de aceasta”; consideră, prin urmare, că UE are obligația de a nu subestima acest drept și de a-l include în acordurile internaționale pe care le încheie, precum și de a-l considera drept principiu călăuzitor pentru politicile europene;
- H. întrucât Tratatul de la Lisabona reafirmă faptul că acțiunile externe ale Uniunii Europene, dintre care comerțul este o parte integrantă, trebuie să fie conduse după aceleași principii care au stat la baza constituirii sale; întrucât modelul social european, care combină o creștere economică sustenabilă și condiții de muncă și de viață mai bune, poate servi drept model și celorlalți parteneri; întrucât, în plus, acordurile comerciale trebuie să fie compatibile cu alte obligații și convenții internaționale pe care statele semnatare s-au angajat să le respecte, în conformitate cu dreptul lor național;
- I. întrucât este important să fie menținut nivelul standardelor sociale și de mediu în vigoare în Uniunea Europeană și să fie asigurată respectarea lor de către întreprinderile străine care desfășoară activități pe piața unică europeană;
- J. întrucât includerea drepturilor omului și a standardelor sociale și de mediu în acordurile comerciale poate să aducă o valoare adăugată unor astfel de acorduri, permițând o mai mare implicare a societății civile, o mai mare susținere pentru stabilitatea politică și socială și stabilind astfel un climat mai favorabil comerțului;
- K. întrucât sectorul comercial și respectarea standardelor referitoare la drepturile omului, ale celor sociale și de mediu reprezintă aspecte esențiale pentru asigurarea păcii și a bunăstării în lume, dar nu pot fi considerate o soluție la toate problemele care pot apărea între statele lumii; întrucât, cu toate acestea, impasurile politice pot fi depășite prin

consolidarea relațiilor comerciale, garantând, astfel, definirea intereselor comune, în special în domeniul protecției mediului, ca mijloc de evitare a conflictelor;

- L. întrucât alte țări au dat exemple pozitive privind includerea standardelor sociale în acordurile comerciale;
- M. întrucât sistemul de preferințe generalizate depinde de respectarea de către țările beneficiare a principiilor înscrise în convențiile internaționale privind drepturile omului și a normelor fundamentale din dreptul muncii; întrucât acest sistem include un regim special de preferințe tarifare suplimentare pentru a promova ratificarea și punerea efectivă în aplicare a convențiilor internaționale fundamentale cu privire la drepturile omului și dreptul muncii, protecția mediului și buna guvernare; întrucât nerespectarea acestor condiții poate să determine suspendarea regimului comercial,
 - 1. solicită, prin urmare, ca în viitoarea strategie comercială a Uniunii Europene comerțul să nu fie considerat un scop în sine, ci un instrument care să permită promovarea valorilor și a intereselor comerciale europene, precum și realizarea de schimburi echitabile, de natură să generalizeze includerea și punerea efectivă în aplicare a standardelor sociale și de mediu împreună cu toți partenerii comerciali ai UE; consideră că Uniunea Europeană ar trebui să adopte în cadrul negocierilor o abordare pozitivă, dar cu forță juridică; subliniază că includerea dispozițiilor referitoare la dezvoltarea durabilă, în special în acordurile bilaterale, va aduce beneficii tuturor părților;
 - 2. reamintește că politica comercială este un instrument în serviciul obiectivelor globale ale Uniunii Europene și că, în conformitate cu articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, politica comercială a Uniunii Europene se desfășoară „în cadrul principiilor și al obiectivelor acțiunii externe a Uniunii”, iar, în temeiul articolului 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, ea trebuie să contribuie în special la „dezvoltarea durabilă a planetei, solidaritatea și respectul reciproc între popoare, comerțul liber și echitabil, eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului și, în special, a drepturilor copilului, precum și la respectarea strictă și dezvoltarea dreptului internațional, inclusiv respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite”;

Drepturile omului și standardele sociale și de mediu în relațiile comerciale multilaterale

- 3. face apel la o cooperare mai largă la nivel multilateral între OMC și principalele instituții ale Națiunilor Unite din domeniul drepturilor omului; consideră că legături mai strânse cu Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, precum și cu procedurile speciale ar fi deosebit de utile pentru a asigura un cadru comercial multilateral care să contribuie la respectarea drepturilor omului; consideră, de asemenea, că experiența Înalțului Comisariat ar putea fi luată în considerare în cadrul grupurilor de lucru ale OMC și al organului de apel atunci când se constată cazuri de încălcare gravă a drepturilor omului;
- 4. consideră că examinarea periodică universală din cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului ar trebui să fie un instrument util pentru a monitoriza respectarea dispozițiilor privind drepturile omului din acordurile comerciale internaționale;
- 5. subliniază faptul că aprofundarea cooperării cu OIM, organul competent pentru definirea și negocierea standardelor internaționale ale muncii și pentru supravegherea aplicării acestora în legislație și în practică, precum și participarea deplină a OIM la lucrările OMC

sunt esențiale;

- (a) solicită în acest sens să se acorde OIM statutul de observator oficial în cadrul OMC și dreptul de a lua cuvântul cu prilejul conferințelor ministeriale ale OMC;
 - (b) propune crearea unui comitet privind comerțul și munca decentă în cadrul OMC, după modelul comitetului privind comerțul și mediul; insistă ca ambelor comitete să li se confere un mandat clar definit și ca acestea să aibă o influență concretă;
 - (c) propune să se acorde posibilitatea de a sesiza OIM, precum și Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, în cazurile pertinente în care este vorba de încălcarea convențiilor internaționale ale muncii în contextul unui litigiu comercial;
 - (d) propune ca, atunci când un stat membru al OMC consideră că o decizie a organului de reglementare a litigiilor pune sub semnul întrebării deciziile OIM privind respectarea convențiilor din domeniul muncii, să fie asigurată o cale de recurs pe lângă OIM;
6. reafirmă că obiectivele legate de menținerea și păstrarea unui sistem comercial multilateral deschis și nediscriminatoriu, pe de o parte, și eforturile de protejare a mediului și de promovare a dezvoltării durabile, pe de altă parte, trebuie să se susțină reciproc; subliniază că, în conformitate cu articolul 20 din GATT, statele membre pot adopta măsuri comerciale vizând protejarea mediului, cu condiția ca aplicarea acestor măsuri să nu constituie o formă de discriminare arbitrară sau nejustificată; încurajează statele membre să facă uz de această dispoziție;
 7. salută existența comitetului OMC privind comerțul și mediul, care ar trebui să fie un for esențial pentru promovarea integrării și pentru întărirea legăturii dintre mediu și comerț; își exprimă speranța că rolul și activitatea comitetului vor lua din ce în ce mai multă amploare pentru a aborda într-o manieră pozitivă principalele probleme comerciale și de mediu cu care se confruntă comunitatea internațională;
 8. subliniază importanța înlesnirii accesului la bunuri și tehnologii ecologice pentru a realiza obiectivele dezvoltării durabile și invită toate părțile participante la negocieri să își intensifice eforturile pentru a încheia rapid negocierile privind reducerea sau eliminarea barierei tarifare și netarifare pentru bunurile și serviciile de mediu, pentru a promova noi forme ale politicilor de ocupare a forței de muncă, crearea de locuri de muncă care să respecte standardele de muncă decentă ale OIM și posibilități de creștere pentru industriile europene și IMM-uri;
 9. subliniază necesitatea de a face progrese în negocierile privind celelalte puncte ale articolului 31 din Declarația de la Doha cu privire la relația dintre regulile existente ale OMC și obligațiile comerciale specifice menționate în acordurile multilaterale de mediu (AMM), precum și necesitatea de a promova o cooperare mai strânsă între secretariatele AMM și comitetele OMC, factor esențial pentru a asigura dezvoltarea coerentă a regimurilor comerciale și de mediu;
 10. consideră că un acord multilateral privind clima ar fi cel mai bun instrument pentru a asigura internalizarea costurilor externe de mediu negative legate de emisiile de CO₂, dar că este probabil ca un astfel de acord să nu poată fi încheiat în viitorul apropiat; consideră,

prin urmare, că Uniunea Europeană ar trebui să studieze în continuare posibilitatea de a crea, în beneficiul sectoarelor industriale expuse într-adevăr la fenomenul relocării emisiilor, instrumente de mediu adecvate, complementare sistemului de licitare a cotelor de CO₂ din cadrul schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii, în special „un mecanism de includere a carbonului” care să respecte regulile OMC, întrucât un astfel de mecanism ar permite combaterea riscurilor de transfer de emisii de CO₂ către țările terțe;

11. propune, după negocierea și semnarea acordului internațional privind clima, să se creeze o adevărată organizație mondială a mediului care să asigure aplicarea angajamentelor asumate și să impună respectarea standardelor de mediu; această viitoare organizație ar fi, de exemplu, sesizată obligatoriu în cazurile de dumping de mediu;

Drepturile omului și standardele sociale și de mediu în relațiile comerciale bilaterale

12. susține cu tărie practica includerii clauzelor obligatorii din punct de vedere juridic referitoare la drepturile omului în acordurile internaționale ale Uniunii Europene, dar reamintește că există în continuare mari probleme legate de monitorizarea și punerea în aplicare a acestor clauze; reamintește că aceste clauze trebuie să fie incluse, de asemenea, în toate acordurile comerciale și sectoriale, cu un mecanism clar și precis de consultare, după modelul articolului 96 din Acordul de la Cotonou; salută în acest context introducerea unei astfel de clauze în noile acordurile de liber schimb;
13. subliniază că aceeași abordare de includere sistematică ar trebui aplicată și la nivelul capitolelor privind dezvoltarea durabilă din acordurile bilaterale;
14. ia act de faptul că viitoarele acorduri comerciale ar putea fi încheiate în contextul actualei crize financiare; consideră că aceasta nu trebuie să însemne neglijarea standardelor sociale și de mediu, îndeosebi în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră și gestionarea deșeurilor periculoase, în favoarea atingerii altor obiective;
15. solicită Comisiei Europene, ținând seama de obiectivele menționate mai sus, să includă în mod sistematic în toate acordurile de liber schimb pe care le negociază cu țările terțe o serie de standarde sociale și de mediu, care include:
 - (a) o listă de standarde minime care trebuie respectate de către toți partenerii comerciali ai UE; în ceea ce privește aspectele sociale, aceste standarde trebuie să corespundă celor opt convenții fundamentale ale OIM (*Core Labour Standards*), astfel cum sunt enumerate în Declarația OIM din 1998 cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă; la aceste opt convenții se adaugă, în cazul țărilor industrializate, cele patru convenții prioritate ale OIM (*ILO Priority Conventions*); în ceea ce privește mediul și respectarea drepturilor omului, standardele minime trebuie să corespundă listei convențiilor privind mediul și principiile de bună guvernare, prevăzută în Regulamentul european privind sistemul de preferințe tarifare generalizate;
 - (b) o listă a convențiilor suplimentare care trebuie puse în aplicare, în mod progresiv și flexibil, ținându-se seama de evoluția situației economice, sociale și de mediu a partenerului în cauză; în ceea ce privește aspectele sociale, obiectivul ultim trebuie să fie punerea în aplicare pe deplin a Agendei OIM privind munca decentă;
16. subliniază că respectarea acestor standarde trebuie înțeleasă ca incluzând în același timp

ratificarea lor, transpunerea în dreptul național și punerea lor efectivă în aplicare pe întreg teritoriul național;

17. solicită ca toate acordurile comerciale viitoare să prevadă interzicerea exploatării prin muncă a copiilor, în special în domeniul extracției și prelucrării pietrelor naturale, și să includă un sistem de certificare european unic care să garanteze, cu dovezi, că obținerea pietrelor naturale importate și a produselor derivate nu a implicat, de-a lungul întregului lanț de valoare, exploatarea prin muncă a copiilor în sensul Convenției 182 a OIM;
18. subliniază că, în cadrul acordurilor de liber schimb, ar putea fi luate în considerare măsuri de liberalizare condiționată, cum ar fi scurtarea calendarului de eliminare a restricțiilor sau accesul la o piață adițională, în cazul în care standardele sociale și de mediu sunt respectate;
19. subliniază importanța monitorizării permanente a aplicării acordurilor, însoțită, în toate fazele, de o abordare deschisă și cuprinzătoare:
 - (a) ia act de utilizarea studiilor de impact privind dezvoltarea durabilă, dar consideră că acestea ar trebui realizate înainte, în timpul și ulterior negocierilor, pentru a se asigura o evaluare continuă; subliniază, de asemenea, că este important să se acționeze pe deplin în funcție de rezultatele acestora; consideră, de asemenea, că negocierii ar trebui să țină mai bine seama de prioritățile și preocupările care reies din aceste studii de impact;
 - (b) invită Comisia să elaboreze studii de impact privind drepturile omului, care să le completeze pe cele referitoare la dezvoltarea durabilă, cu indicatori comerciali inteligibili, bazați pe drepturile omului și pe standardele sociale și de mediu;
 - (c) solicită celor două părți să prezinte rapoarte periodice privind progresele generale realizate în punerea în aplicare a tuturor angajamentelor asumate în temeiul acordurilor;
 - (d) solicită Comisiei să se asigure că parlamentele țărilor partenere sunt implicate în negocierile comerciale, cu scopul de a consolida guvernanta și controlul democratic în țările în curs de dezvoltare;
 - (e) subliniază importanța implicării cetățenilor în toate fazele procesului de negociere și de monitorizare a acordurilor și solicită, în acest sens, crearea de forumuri pentru dezvoltarea durabilă sau de grupuri consultative în vederea consultării partenerilor sociali și a reprezentărilor societății civile independente;
20. solicită ca acordurile comerciale ale UE să prevadă efectiv cel mai înalt grad de transparență, standarde stricte privind achizițiile publice și obligația întreprinderilor de a prezenta rapoarte defalcate pe țări, atât pentru țările dezvoltate, cât și pentru țările în curs de dezvoltare, cu scopul de a combate exodul ilicit de capital;
21. îndeamnă Uniunea să afirme dreptul de acces la resursele naturale în cadrul negocierilor acordurilor comerciale și drepturile populațiilor autohtone și indigene în ceea ce privește accesul la resursele naturale de bază; solicită Comisiei să integreze în negocierile și acordurile comerciale internaționale problematica achiziționării și a proprietății asupra terenurilor în țările terțe, în special în țările mai puțin dezvoltate și în cele în curs de

dezvoltare;

22. recunoaște caracterul obligatoriu al capitolului privind dezvoltarea durabilă din acordurile bilaterale negociate în prezent, dar consideră că acesta poate fi consolidat dacă se prevăd următoarele:
 - (a) o procedură de depunere a plângerilor, la dispoziția partenerilor sociali;
 - (b) accesul la o instanță independentă în vederea soluționării rapide și eficiente a litigiilor legate de probleme sociale sau de mediu, cum ar fi grupurile de experți selecționați de cele două părți pe baza competențelor acestora în domeniul drepturilor omului, al dreptului muncii și mediului și ale căror recomandări ar trebui să facă parte dintr-un proces bine definit, care să cuprindă dispoziții referitoare la aplicarea lor;
 - (c) accesul la un mecanism de soluționare a litigiilor, pe poziție egală cu celelalte părți ale acordului, care să prevadă amenzi vizând ameliorarea situației în sectoarele respective sau suspendarea cel puțin temporară a anumitor avantaje comerciale stabilite de acord în cazul încălcării grave a normelor menționate anterior;
23. subliniază importanța completării acordurilor prin măsuri de însoțire, inclusiv măsuri de asistență tehnică și programe de cooperare menite să ducă la îmbunătățirea capacității de execuție, în special a convențiilor fundamentale din domeniul drepturilor omului și a standardelor sociale și de mediu;

Drepturile omului și standardele sociale și de mediu în relațiile comerciale unilaterale: SPG și SPG+

24. consideră că cele 27 de convenții, a căror ratificare și punere efectivă în aplicare sunt necesare pentru a se putea beneficia de SPG +, reprezintă un ansamblu unic de convenții referitoare la drepturile omului, la dreptul muncii și la standarde de mediu și de bună guvernare; subliniază că, până în prezent, SPG+ a avut un impact pozitiv vizibil în ceea ce privește ratificarea acestor convenții, dar unul mai redus în ceea ce privește punerea lor în aplicare și de aceea dorește să acorde o atenție mai mare măsurilor adiacente menite să ducă la îmbunătățirea capacității de execuție; consideră, de asemenea, că pentru a asigura credibilitatea SPG+, Comisia trebuie să analizeze dacă există elemente care indică faptul că anumite țări nu pun în aplicare cele 27 de convenții; în acest caz, Comisia trebuie să elimine preferințele acordate;
25. consideră că ar putea să existe o legătură mai strânsă între clauzele privind drepturile omului și SPG + în acordurile Uniunii Europene cu țările terțe, în special în ceea ce privește monitorizarea;
26. invită Comisia ca, în cadrul revizuirii sistemului SPG, să procedeze astfel încât acesta să sprijine în special țările care au cea mai mare nevoie și să simplifice regulile de origine pentru ca țările beneficiare ale inițiativei „Totul în afară de arme” și ale sistemului SPG+ să poată beneficia în cea mai mare măsură de preferințele care le sunt acordate; solicită să fie stabilite în cadrul acestui sistem criterii de referință, mecanisme și criterii transparente pentru acordarea ajutorului, precum și posibilitatea de retragere a preferințelor; solicită, de asemenea, participarea deplină a Parlamentului European pe durata acestui proces, în special în ceea ce privește propunerea Consiliului privind listele de țări beneficiare, demararea de anchete sau suspendarea temporară a SPG+;

27. invită insistent Comisia să prezinte în cel mai scurt termen o propunere de regulament care să interzică importul în UE de bunuri produse folosind forme moderne de sclavie, muncă forțată, în special munca forțată a categoriilor deosebit de vulnerabile, cu încălcarea normelor fundamentale în materie de drepturi ale omului;
28. solicită Comisiei ca, pe baza acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie, să prezinte Parlamentului informații complete cu privire la toate domeniile relevante pe durata negocierilor privind acordurile comerciale internaționale;
29. solicită Comisiei să garanteze un flux de informații eficace și să acorde în orice circumstanțe reprezentanților Parlamentului statutul de observatori și, implicit, accesul la toate ședințele și documentele pertinente, având în vedere competențele extinse ale Parlamentului ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona;

o

o o

30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.